

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) hová a lap ez-
lemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egyes évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyatások, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilattérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Nem kell megijedni!

Félni tanácsos, de megijedni nem
jól. Így tartja a közbeszéd.

Abba az alkalomból, hogy báró
Bánffy Dezsőt valami „egri vérbíró-
ság” hangzatos czime alatt bujkáló,
alapjában azonban valami — tréfás
atyafi azzal fenyegette meg, hogy
mondjon le a hivataláról — különben
öt magát és a feleségét elteszik a
láb alól — vesszük a bátorságot
magunknak arra, hogy ő kegyelmessé-
gét oltalmunkba vegyük.

Ezzel meg is kérjük a kegyel-
mes urat, hogy félni féljen ugyan attól
a rettenetes „vérbíró-ság”-tól, de ne
ijedjen meg tőle nagyon.

Ugyan épen most, a mikor spa-
nyol kollégája az ősz Canovas del Cas-
tillo egy merénylő revolver lövéseitől
halálosan sebezve a ravatalon fekszik,
kissé meg kell gondolni a dolgot,
hogy az a vérbíró-sági határozat és in-
tem tréfa számba vétessék-e, avagy
kemény dolognak tekintessék, mind-
azonáltal még is csak azt a tanácsot
adjuk a kegyelmes urnak, hogy — ova-
kodjék a vérbíró-ságtól és a fenyege-
tésből vonja le a konzekvenziákat.

Mi ugyan nem tartunk tőle, hogy
ő kegyelmességének az „egri vérbíró-
ság” határozatának végrehajtása ered-
ményében akár a hajszála is meg-
görbüljön, de mint „az idők jelét” még
is megszívlelésre ajánljuk.

A magyart mi olyan nációjának
ismerjük, a mely ily undok cseleke-
dre nem szokta magát határozni.

Megvagyunk arról is győződve,
hogy az a rettenetes „egri vérbíró-ság”
csak valamely tréfás, de azért elkesere-
dett embernek a saját külön talál-
mánya és az a félelmetes határozat,
mely a báró ur ellenében meghozat-
ott, csak amolyan fantastikus bohóság,
a minőt a politikai holt idények szok-
tak termelni, de még is találunk eb-
ben a bolondságban is komoly mozma-
natokat, a melyekkel érdemes foglal-
kozni.

Ha már komolyan kell beszélni
erről az alapjában éretlen tréfáról, ak-
kor annyit még is csak elmondhatunk,
hogy a nemzet politikai közvélemé-
nyének ítélete szerint Bánffy Dezső
báró tényleg rászolgált arra, hogy a
közvélemény kimondja felette a maga
ítéletét, mely lényegében azt tartal-
mazza, hogy: hagyja oda az állását

és adjon ezzel alkalmat oly férfiaknak
az ország kormányzás élére való jutá-
sára, a ki nem okoz nemzetének min-
den vonalon annyi kárt és szerencsét-
lenséget, mint a mennyit ő kegyelmes-
sége rövid két és fél évi kormányzata
alatt felidézett.

Ha csak a hírhedt 16-ik cik-
kelyre gondolunk, melylyel olyan gya-
lázatos merényletet követett el a sajtó-
szabadság ellen, vagy a kvótát ügyé-
ben elfoglalt álláspontját idézzük fel,
a melylyel a nemzet gazdasági élete
ellen kőszül kiszámíthatatlan kárraljáró
csapást mérni; ha emlékeztetbe hozzuk
azt a példátlan erőszakosságot, mely-
lyel az utolsó választások alatt a vá-
lasztási jog szabadságát támadta meg,
azt hisszük e három tényközlény is
elősleges annak bizonyítására, hogy
Bánffy egész közkormányzati politiká-
ja a nemzet életérdekei ellen való
rendszeres támadásokat foglal magában
és ebből kifolyólag nem szükséges azt
bizonyítani, hogy a ki nemzete ellen
ily súlyos bünt követ el, az megérett
arra, hogy a nemzet kimondja felette
az elmarasztaló ítéletét.

Ha tehát Bánffy Dezső egyáltalán
olyan ember, a ki félni tud, akkor ne
az „egri vérbíró-ság” halál ítélete ejtse
félelembe; hanem rettenjen meg attól
az ítélettől, a melyet a közvélemény
már kimondott felette.

Ez az ítélet, — bár nem jár olyan
súlyos és rettenetes következmények-
kel, mint a minővel ez „egri vérbíró-
ság” kecségetti, — de emennél azért
félmelebb, mert a nemzet ítélete ko-
moly határozat, míg az az egri halál-
ítélet alig több éretlen tréfánál, de a
melyben mégis megnyilatkozik a nehéz
időknek bizonyos jele.

Ha tehát Bánffy bármint bátor
ember és az egri vérbíró-ság határoza-
ta nem aggasztja, ámde tanácsoljuk
neki, hogyha ettől nem is fél, de ij-
jedjen meg a nemzet ítéletétől, mert
ez már aztán komolyan félelmes ha-
tározat.

A mentők.

Rövid egy hó alatt a buza ára a
budapesti piacon három frrtal emelkedett.
Azoknak számításait, a kik az árak szokásos
esését várták, tönkre tette a nyár. Pedig vár-
ták sokan. Emlékezzünk csak vissza, hogy

a tavaszon azok, a kiknek volt, ár nélkül is
hajlandók voltak készleteiket eladni, azzal az
egyetlen kikötéssel, hogy a következő hat hét
piaczi ára szerint állapodnak majd meg.

A verő-maluk teljesen uralkodnak az
eladók fölött. Maig megfordult minden, a
hausse-párt átgázolt az árcsökkenők akná-
i és kivetett törei fölött és ebben az előnyo-
mulásban a budapesti piac járt elől. Pedig
az annyiszor hangzatosított túltornelés után
újbol szükségnek néznek elé az egyes nem-
zetek. Ezt ma nem lehet tagadni és épp ezért
vesztette el árcsökkenő hatását egy időre
a papirosbuza. Erője forrása az a vélemény,
hogy bőven van buza, ha ezt a hitet nem
sikerül elterjeszteni, akkor elveszté a játékat
és előlra kerül. Ez elég ritkán esik meg, de
most így történt.

A tényleges szűk terméssel szemben az
árakat csökkentő papirosbuza urai igen meg-
szorultak. Igyekeznek ugyan alacsonyabb árak-
at csinálni, de ez nem sikerül. Az ősi le-
számolás ideje közel, szállítani kell a buzát,
vagy fizetni a különbözetet. Mind a kettő
nehéz, sokakra nézve lehetetlen. El kellene
pusztulniok. De ime előállanak a mentők.

A győzőket a testvériség érzete fogja
el, a törekvések közönségének tudata kö-
nyörületre kényszeríti őket. Lemondanak arról,
hogy a nyomorult baissiereket kötelességük
teljesítésére szorítsák. Várnak tavaszig ingyen.
Addig majd csak nyílik alkalom arra, hogy
a sarokba került medvék valamiként kin-
nekljelenek a kelepezből. Több lesz tán a
buza és oly csekély a különbözet, mit meg-
fizethetnek a medvék. Ha emezek kipusztul-
nak a piacon, mit csinálnak a magukra
maradt bikák, a kik az árak emelésén akarnak
nyerni? Küzdelem nincs ellenfél nélkül, küz-
delem nélkül nincs haszon. Haszon nélkül
pedig mit érez élet? Meg kell tehát menté-
ni azokat, a kik az árak lenyomásán dol-
goznak.

A magas árak ugyan egészen véve ke-
veset használnak, mert kevés az eladni való
buza. De egyebet, a kiknek termése jó, bol-
doggá tesznek mégis annyi csapás után, mi
az országot érte, támogatni, lábra állítani
azokat, a kik az árakat lenyomni akarják, mi
más ez, mint kicsavarni a gazda verítékes
kezéből azt a jutalmat, mely őt a természet
rendje szerint megilleti?

Figyelemmel fogjuk kísérni ezeknek a
fáradásoknak sikerét. Nem feledjük el
azt a rokonérzetet, mely a papirosbuza alólra
került lovagjai iránt a győztesek táborában
megnyilatkozik. A magukat szerencsétlenül
elspekulált medvéknek akadnak mentői, ha
bajba kerülnek, de ki gondol arra, hogy en-
nek a mentésnek az árát az eladókkal, a

termelőikkel megfizettetni akarni mégis csak
erősen jogtalan eljárás?

Persze itt outsiders-ról van szó, a
kik nem érdemelnek kiméletet. Az elbukni
készsűlő medvéken azonban segíteni kell, mert
fordulhat a kerék s megvagyunk irva, hogy
„miudajunknakat érhet szerencsétlenség!”

Ezt feledni nem volna okos dolog.

Á. É.

Orvosok ügye.

(Rendtartás. Az ethica kihágások megszüntetése)

— Két cikk. —

II.

Az anyag, melyet az orvostudomány
felől, sokkal több, mint a mennyivel egyes
egyének megbirkozhatnának.

Egyes ágak is egész életre való buyá-
kodást igényelnek, hogy valaki nemesebb
szemek bonyolult betegségeiben sikerrel
működhessen közre. Hogy ezekről az u. n.
szpecialistákról a nép, és beteg tudomást sze-
rezhessen, mit a humanizmus meg is köve-
tel, csak úgy lehetséges, hogy ha magokat
nyilvánosan ismertetik. És pedig úgy, hogy
a beteg megtalálhassa könnyen betegségeknek
gyógyító orvosát és egyszersmind ő maga
szabadon választhasson, s arra bizza magát,
kiben leginkább megtud bizoni.

S aztán egyes collegák nyilvánosság
előtt ismert tudomány, szakjártassága s sze-
rencsés sikereiért részére adott halányilatko-
zatok sohasem lesznek sem a collegákra, sem
a rendre kárral járók, lealacsonyítók, hanem
épen felemelők.

Elvitatlanul áll az, hogy minden tag-
nak jogérzése van rendje iránt, tehát a ne-
vezett módokat sohasem a rend ártalmára
cselekszi, vagy cselekedtet meg.

Nem lehet megtenni soha, hogy pl. a
collegának adott nyilvános elismerés, hala-
köszönet mily érdekelt érinti.

Ha József főherceg László fia szeren-
csétlen balesete alkalmával a beavatkozó or-
vost — kit úgy a saját, mint a közvélemény
annyira elítélt — nyilvános elismeréssel meg
nem nyugtatja, talán a váratlan pillanat tönk-
re is tette volna.

S az így lehet abban a körben is mely-
ben az orvos él. — Az orvosnak sorsa, hogy
kelő bátorsággal működjék, mivel sokszor
önfeláldozó eljárások a természet erőivel is
sikra kell szálljon, mely bizony nem egyszer
semmiért teszi minden tervét, s mint vesztes
a környezet esetleges korholását is tűrnie
kell.

A személyek által részére tett gáncsok
eloszlására, azt véljük, egyedül megvédője az
egyének által adott nyilvános köszönet le-
het csak.

Menjünk csak tovább.

A fiatal orvos, ki valahol letelepedni
akar, s betartani a mostani törekvés nyomán
a rendtartást, soha patienshez nem fog jut-
ni. — Betegek csak a régi orvosokat látog-
tatnák továbbra is. — Egyesek előnyére nem

lehet tehát jó szándékból a sokak kárát okoz-
ni akarni.

Hanem a létérdek s a becsületbeli kö-
telesség már most ily viszonyok között egy
ujabb fonák, neveletlen kihágásnak lenne ün-
kéntlenül is közvetítője.

Ez pedig semmi más, mint a titokban
való működés.

Az eszközöket és módokat úgy kell
megválasztani, kinek kinek, hogy a collegák
egyik másiktól ne vehessenek tudomást. —
Ez az irány pedig majdan a mainál szomo-
rubb állapotot fog teremteni.

Vigyázzanak orvosaink, mert ha a nyil-
vánosság elől teljesen megvonatni akarják
magokat, ezáltal észrevétlenül tág kaput fog-
nak nyitni gyógyszerészeknek és laikusoknak,
hogy a mostaninál sokkal nagyobb számban
állítsanak elő önmagok combináta gyógy-
szert. — S a nép, a beteg, ki az elbújt or-
vost semmi jellel nem találhatja fel, ezek kö-
szítműveit fogja igénybe venni csak. — De
ez uton a kuruzslók száma is meg kell, hogy
szaporodjék.

Ezen eshetőségek tehát azt javasolják,
hogy hagyjunk egészen fel az említett rész-
letes tervekkel, s csak a szó valódi értelmé-
ben az ethica neveltelenségek megszüntetése-
tét tegyük lehetővé. — Azt már elmondot-
tuk, hogy mi tekintetben.

Itt aztán igen is előtérben áll a terve-
zet, az illemszabályok konkrét összeállításá-
ra, hogy tudja magát kiki mihez tartani, mükö-
dése alatt a társa és páciensével szemben,
hogy így collega részéről a rend méltósága
soha csorbát ne szenvedhessen. Azt véljük,
hogy közleményünk sok orvosnál jó fogadtatá-
sban részesül, a kik aztán az esetleg megala-
kulandó országos orvos szövetség ülésai alatt
azonnal ilyen irányba fogják terelni az or-
vosi rendtartás menetét és megállapítását.

Balta Márton.

A Bánffy anarkistája.

Budapest, aug. 13.

Báró Bánffy Dezső az obstrukció leg-
tüzeesebb napjaiban a következő levelet
kapta:

Kegyelmes uram!

Tizen vagyunk, valamennyien munka-
nélküli géplakatosok és anarkisták. Mun-
kát kapnánk Kassán, de nincs pénzünk
utiköltségre. Személyenkint tíz forintra,
tehát sok pénzre van szükségünk, ezért
tapogatódzunk magas körben és fordulunk
excellenciához. Ide esatolunk egy már
megcimezett borítékot, tegyen bele száz
forintot s adja postára . . . különben
az eredmények szomorúak lesz-
nek. Mi semmitől sem riadunk
vissza!

Báró Bánffy Dezső nem ijedt meg a
kis anarkisták levélétől, egyeztetten zsebro-
gyúrta a mellékelt borítékot is, melyen ez a
kész czím állott:

szeméről a hajogót; oh, én nem tudom le-
írni, hogy mily borzasztó jelenet következett.
Meg akartam neki a dolgot magyarázni, de
tikkadt nyelvem megtagadta a szolgálatot.
Meg akartam fogni, de ő az irtozat kiáltásá-
val huzódott tőlem vissza, és ekkor — egye-
dül állottam azon a keskeny uton — azzal
a rettenetes tudattal, hogy — gyilkos voltam!

Utolsó szava zokogásban halt el. Ekkor
a fájdalmas jelenetet és történetet Lester
fejezte be.

— A testvéremet egy New-Yorki gyógy-
intézetben találtam, oda menekült szegény,
nem tudva, és nem törődve azzal, hogy mi-
képpen. Hosszas ideig azt gondolták, hogy
meg fog halni, és abban a teljes hitben, hogy
földi élete rövid idő alatt be fog végezni,
arra kért, hogy tikkát haláláig őrizzem meg.

Nem tudtam a kérését megtagadni, ám-
bár majd megszakadt a szívem, a miért édes
Filisz téged és anyádat meg kellett csálnom.
Ha Szilvia az eszénél lett volna, neki min-
dent elmondtam volna; de miután azt nem
tehettem, nem akartam a Leo gyötrelmé-
nek és lelkifurdalásának a terhét szapo-
ritani.

— Valószínű, hogy már csupán az a
tény, hogy vallomást tett, könnyítette a lel-
két, annyi bizonyos, hogy gyógyulni kezdett
és midőn, mint lábadozózt elbocsátották,
nemskára fent lézengett, ámbar csak úgy,
mint anyrúka a régi énjének. És ekkor Fi-
lisz, épen a te leveled érkezése előtt, egy
borzasztó szükségességgel lett világos, mind
a kettőnk előtt. Miután a halál nem vetett vé-
gét az ő bajának, elhatároztuk, hogy bűné-
nek a legrosszabb következményeivel szem-
be kell állania.

— Mi keveset beszélünk a tárgyról, de
minden gondolatunkat az töltötte be; és én
láttam, a mint ő napról napra erősítette ma-
gát a megpróbáltatásra. Az európai utunkra

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1897. augusztus 14.

Az öreg honvéd.

— Augusztus 13-án. —

Pósa Lajos.

Hol kupta azt a két sebet,
Jó öreg katonám?
A helye még most is látszik
Két oldalt homlokán.

— Egyiket az isaszegi
Véres ütközetben,
Cserekaszori levelével,
Azzal kötözgettem.

A másik meg emlékeztet
Dicső Nagy-Sarlóra,
Gyógyított a hadisten:
Damjanichnak csókja.

Van nekem még egy nagy sebem,
Mely, mint a barázdá;
A legnagyobb, a legfájdóbb,
Azt seuki se látja.

Ez az örök eleven seb
Be nem gyógyul, érzem:
Nem enyhíti még a csöndes,
Még a siri éj sem.

Nincsen arra ezerjófű,
Nem terem rá balzsam:
Mikor a kard kettétörtött,
Világosnál kaptam.

Sirt a szellő, sirt a felhő,

A dalos madár is,

Leveleit hullatgatta

Még a gyöngye ág is.

Hej, Világos, te koporsó!

... Ne beszéljünk róla!

Hideg szél fu... ígyunk egyet!

Lehullott a rózsá...

Szilvia nászutazása.

„A férj és szerető” írójától.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

XIX.

(Folytatás.)

(35)

Képzeltetni tehát az örömet, halá-
mat, édes, hogy tudjam én azt elmondani?
megfordult és a férje szemébe nézett, oly
csudálatos volt azt elgondolni, hogy te, a
kit mindenki dicsért, a kiből oly sokat esi-
náltak, engem szeretettel legjobban. Nem —
a mint Lionel beszélni akart és ő kérő tekin-
tettel elhallgattatta, engedd, hogy mindent
mondjak el!

— Egy szerencsétlenség hozott ben-
nünket össze. Beteg lettem, a doktorok azt
mondták, hogy ragályos természetű lázam
van. Watsonné, magát és a gyermekeit félve,
a kórházba küldött és gyermekeivel együtt
rögtön délfelé menekült. Oh, szűk gyenge mo-
solylyal az én haragos felkiáltásomra, — ő
mint fizető betegét küldött oda és azt izente,
hogy ha majd egészen meggyógyulok és a
ragálynak a veszélye elmúlt, ismét közleke-
désbe tehetem magamat vele!

— Milyen szívtelen asszony! szolt közbe
az anyám,

De Mariánna a fejét rázta és azt tette
utánna —

— Nem szívtelen, csak gondtalan. Neki
oly sok barátai és érdekei voltak az életben,
és én azt gondolom, hogy midőn nem látott,
teljesen megfeledkezett arról, hogy a világ
mások végéről hozott ide és hogy midőn a
kórházból kijöjök, egyedül leszek, elhagyatva
és szinte pénz nélkül.

— Mikor a kórházból kijöttem — el-
hallgatott és összekulcsolt kezeire könnyek
hullottak, — úgy találtam, hogy azok a söté-
t aggodalmak és félelmek, melyek betegsé-
gem alatt gyötörték, ok nélkül valók voltak.
Leó várakozott reám és a halál árnyékának
a völgyén keresztül jöttem, hogy a tökéle-
tes örömtől és boldogságtól élezzem. Oh, visz-
szá emlékezve arra, hogy akkor mi volt ő
nekem, bajos volna megállani, hogy bármit
meg ne bocsássak neki!

— Nem tudok arról az időről sokat
beszélni. Mi megesküdtünk és néhány hóna-
pig teljes boldogságban éltünk. Aztán Leó
nyughatatlan lett, főleg az amerikai posta-
bélyeges levelek kezdtek érkezni. Egy napon
azt mondta, hogy egy kevés időre el kell,
hogy engemet hagyjon — és akkor — és
akkor —

Az ő szegény gyenge hangja megtört,
és világos volt, hogy az a feladat, mit Ma-
rianna magának kitűzött — meghaladta az
erejét.

Livonel vette fel az elbeszélés fonalát és
a szegény érzettől fátyolozott hangon foly-
tatás.

— És akkor az az ürdög, mely oly
hosszasan aludt bennem, ismét felébredt, és
erőt vett rajtam. Lester, ezt az a leveled
okozta, melyben az anyám haláláért szmre-
hányást tettél, és a melyben tudtad velem,
hogy nem sokára Angliában leszel. Akkor a
szó teljes értelmében állott voltam — a szé-

gyen, megbánás és félelem megzavarták az
agyamat.

Tudtam, hogy a te jöveteleddel el fo-
gom veszíteni azt az egy szeretetet, melyet
valóban megnyertem, mert ha Mariánna
megtudja, hogy megcsaltam őtet, és mind azt
a dicsőséget mi jogosan tégedet illetett na-
gamnak tulajdonítottam, nem fog engem
többé szeretni. Örültemegnek az volt az
egyik része, hogy éppen az a szeretet, mit
iránta éreztem, vakmerővé tett, és arra készté-
tett, hogy nem tudnám elviselni azt látni,
hogy szeretete megvetéssé változzék, tehát
elhatároztam, hogy soha sem fogom őtet többé
látni.

A Skót törvényekben való járatlanságát
felhasználta — mert, ámbar ő skót szá-
rmású, de a gyarmatban született — hogy
minden köztünk levő köteleket durván szét
próbáltam szakítani, levelet írtam neki,
melyben azt mondtam, hogy a házasságunk
érvénytelen, és hogy ezental olyanok leszünk,
mintha idegenek volnánk egymáshoz.

— Aztán — Lionel elhallgatott egy
pillanatig, hogy homlokáról a hideg verejté-
ket letörölje. Minden tres előttem. Semmire
sem emlékezem egész azon rettenetes napig,
midőn én és a feleségem a Polgarret öblé-
ben szemtől-szembe állottunk. — Olvastam a
Lester házasságáról, és megtudtam, hogy a
mézesheketek hol tölti. Lementem a faluba,
mert látni akartam a testvéremet, de alig
hiszem, hogy beszélni kívántam volna vele
— ámbar ha mi esetleg találkoznánk, mily
másképpen alakultak volna a dolgok, és az
ártatlanok mennyi szenvedéstől lettek volna
megkímélve!

Rövid szünet után folytatás.

— Darcy kisasszony tudja a többit. Ma-
riánnával a szikla szélén találkoztam, és ő
elmondta nekem, hogy mit tett — miképpen
találkoztam az én — feleségemmel, és levette

Györgyre érkezve az ott tartózkodás rövid ideje alatt többen megtekintették a várost. Innen vasúton tovább folytatva az utat d. u. 7 órakor Btkszád-Bálványosra érkezett a társaság, hol a gr. Mikos-féle üveggyár igazgatóságának szives támogatása mellett a kirándulók elszállásoltattak, mielőtt vacsorára üveggyárlékekkel, megtekintették az üveggyárat, s nagy érdeklődéssel nézték végig az üvegkészítés módjait. A gyár megtekintése után vidám hangulatban folyt le a vacsora, nem lévén hiány kedélyes felköszönlőkben és dalban. Vacsora után Fürder, a gondos vezető, bár mindent elkövetett, hogy nyugvás a birja a társaságot, de egy részét csak éjféli felé sikerült az adomázástól és kedélyes terelésétől elhallgattatnia. Másnap reggel 4 órakor azonban már utikészen volt a társaság, mielőtt azonban elindult volna, miszt hallgatott Btkszádon. Ennek végeztével szekereken indult a Szent-Anna tó felé; utját azonban csakhamar gyalog folytatta, a vidám hangulatban érkezett a tóhoz, s innen kevés pihenés után Bálványosra, hol dr. Kelen fűrdő orvos által szívélyesen fogadtatva, megtekintették a híres kénbarlangot, a fűrdőt s az Apór-féle szanatoriumot. Bálványosról szekeren ment vissza a társaság Btkszádra, s onnan Tusnádra, hol kitűnő ebéd várta a fáradt utasokat. Ebéd után Tusnádot tekintették meg s este fél 8 órakor külön vonattal indultak vissza Brassóba, hová néhány percznyi késedelemmel 10 óra után egy kellemes kirándulás meglepődésével tértek vissza valamennyien.

— A kiskirályok! menedékház felavató ünnepség iránt nagy érdeklődés nyilvánul az E. K. E. tagok körében. Az ünnepség az egyenletközpontja és az osztályok nevében Bethlen András gróf, tiszteletli elnök, Bethlen Bálint gróf elnök, Szádeczky Lajos dr. alelnök, Bethlen Ödön gróf, Nemes János gróf, Szentkeresztly Béla báró, Maurer Mihály főnök, én fognak elmenni. A felavató beszédet az egyenletfelkérésére Szádeczky Lajos dr. fogja tartani. Az E. K. E. a menedékházhoz vezető utakat is megcsináltatta és jelző táblákkal látta el. A felavató ünnepség augusztus 22-én lesz és így a kirándulóknak így kell Brassóba érkezniök, hogy 22-én reggel 6 órakor a Brassó Bertalan állomástól az ünnep helyére indulhassunk. Jelentkezéseket elfogad az E. K. E. főtitkári hivatala augusztus 18-ig.

— A szebeni szász kárpát egyesület közgyűlése. A szebeni szász kárpát egyesület aug. 16-án tartja Beszterczén évi közgyűlést, mely közgyűlésre az E. K. E.-t is meghívta. Az E. K. E. hazafias örmével fogadta a meghívást és Lessenyi Ferencz m. kir. főorvos, Hajnal Geyza dr. igazgató főorvos és Roholich Ede magánhivatalnok, E. K. E. tagoktól kérte fel, hogy az egyesületet képviseljék. A közgyűlés után kirándulás lesz az Ünkökre, melynél az E. K. E.-t Guzmán János kir. bányatanácsos, E. K. E. osztályelnök fogja képviselni.

— Huszártisztból püspök. Kevesen tudják, hogy Majláth Gusztáv Károly gr. mint katona kezdette pályafutását. Másfél év tized előtt, midő a tyja szomoró halálát szenvedett, a fiatal Majláth gr. huszártiszt volt. Azután csatlakozott fel a kardot keresztelt, melynek ép oly hűség és hivatott katonája, mint a huszárok. Az erdélyi püspök eme pályafutása különben nem példátlan. IX. Pius pápa is mint katona kezdte pályafutását. A 103 éves korában a mult évtized elején Kolozsvárt el halt öreg Kadácsival több csatában vett részt. Pius letéve a diadallal hordozott kardot, kezébe vette a keresztet. Tehetségei fokozatosan emelkedtek, míg végre Krisztusnak hittartója lón. Nem lehet tudni, hogy a fiatal, ma még csak 32 éves erdélyi püspöknek fényes tehetségei előtt nem nyílik e meg egykor az arany földel, márvány falu vati-kán ajtaja?

— Dr. Simándi István ügyvéd a napokban nyitott irodát Tordán, hol működéséhez szép reményeket fűznek, mert dr. Simándi egy kitűnő szakfőúr és szorgalmas ember. Ajánljuk nemcsak a tordai, hanem a megyei közönségnek is figyelembe.

— Gyászír. Nagybánya sz. kir. város tisztikara öszinte részvétellel és mély fájdalommal tudatja szeretett kártársa és hű barátjának N y i r ő Sándor, folyó hó 10-én, munkás életének 48-ik évében történt váratlan elhunytát. Legyen könnyű a hant drága hamvainak!

— Az erd. róm. kath. státusnál finóvázi alapítványra felvették: I. A kolozsvári finóvdébe: a) az egyetemi tanfolyamra a kolozsvári főgymnasiumból: Bardocz Árpád, Bíró Aladár, Booskor Gyula, Csákány Aladár, Dehreczy Béla, Németh Lajos, Szabó József, Szekeres Dániel, Szentiványi Albert és Várdi János. A csiksomlyói főgymnasiumból: Ferenczy Ernő, Korbey Ernő, Márton László, Veres Árpád. A sz. udvarhelyi főgymnasiumból: Barthos Mihály, Bíró Lajos, Solymos Antal, Verász Ferencz. A Terezárvaházból: Márton Albert, Morhán Miklós, Publig Károly, Varkoly József, Friedler Károly a brassói főgymnasiumból, Medgyesi F. a gyulafehérvári főgymnasiumból tanfolyamra a kantai gymból Ádám György, Ágoston Antal, Mihály Ferencz, Zentai Leo, a kolozsvári főgymból

Ruszkai István, Tauffer Lajos, Vass Zoltán, Horváth József, Pál Gábor, a csiksomlyói főgymból, Lászlófi Béla, a nagyenyedi főgymból, Ikrich Arnold, a gyulafehérvári főgymból, Márton István, a székelyudvarhelyi főgymból, II. A csiksomlyói finóvdébe: a kantai gymból, Bardocz János, Daragus András, Kovács József, Sandt Lajos, Sánta Benjámin, Bors István, csiksomlyói főgymból, Polyó Antal, Szabó Dénes, Szöcs Albert, Bekes András. III. A gyulafehérvári finóvdébe: Bokor Ferencz, Mihály Lajos, a gy. fehérvári főgymból. IV. A marosvásárhelyi finóvdébe: Boga Lajos, Marosvásárhelyről. V. A székelyudvarhelyi finóvdébe: Fülöp János, Pap György, Péntes László, Szigvárt Imre, János Béla, Lakatos Gáspár, Brassay Imre, Fülöp Béla, Márton Lajos. VI. A kantai finóvdébe: a kantai főgymnából Barcsa Gergely, Pinta Győző, Jancsó Béla, Jenáki Ferencz, Lázár Gergely, Veress György, Gyergyai Béla a brassói főgymból, Pap Árpád a csiksomlyói főgymból, a székelyudvarhelyi főgymból Bode Ferencz, Gál Dániel, Gáspár Béla, Király János a sepsiszentgyörgyi főgymból.

Az erd. róm. kath. státusnál terezárvaházi alapítványra felvették: Fiu k. Demény József, báró Diószeghy Béla, Magyar József, Kászoni Dénes, Török Zoltán, Mancza Ödön, Pozsonyi Ferencz, Keresztes József, Dikay József, Nagy Dénes, Mialovich Viktor, Bálya József, Repede Viktor, Dávid Gyula, Pinta Ferencz, Liebl Antal, Lengyel János. Leányok: Gál Margit, Vajna Leontin, Lázár Gabriella, Gyulai Gabriella.

— Gyászír. Rzihovszky Viktor kis fia, Viktor k a tegnap elhunyt. Nyugodjék csendesen!

— Az új főpolgármester. A kormány — mint a M. E. írja — az új főpolgármesteri állásra vonatkozólag két jelöltre nézve már végleg megállapodott; ezek Radocza János országgyűlési képviselő és dr. Kunz Jenő fővárosi ügyvéd, spanyol konzul. Valószínűnek tartják, hogy Radocza nem fogadja el s így dr. Kunz Jenő lenne az egyedüli s a kormány által támogatott komoly jelölt.

— A pápa és Gergely-naptár. Az időszámítás, melyet egyes népek különféle alapon szerveztek s mely nem kevés zavarkra adott okot, eddig legalaposabban 13-dik Gergely pápa rendezte. Ma már az ő nevével elnevezett naptárszerinti időszámítás fogadták el a művelt nemzetek. Csak egyes szláv törzsek tartották még meg az ó-naptárt. 13-dik Leó pápa most a tudós Toudini jezsuita atyát azzal a megbízatással küldte a görög-keleti vallású udvarokhoz, hogy őket a Gergely-féle naptár befogadására bírja.

— Vértűrdő a perzsa-török határon. Augusztus 7-én egy újabb örménycsapat lépett át a török-perzsa határon és meg t a m a d t a hajdánlik törzset. — A török kormány meghagyta csapatainak, hogy az örmények viszavonuló útját vágják el. A török hatóságok konstataiták, hogy az örmények iszonyú vérengzést vittek végbe, a férfiak szemét kiszúrták, az asszonyok és lányok fülét és mellét levágták, 116 asszonyt és gyermeket meggyilkoltak és 45 asszonyt megsebesítettek. A törökök szétverték ugyan az örmény bandákat, de mert ezeket a bandákat Perzsiában nem éri büntetés, attól félnek, hogy újra be fognak törni; a porta főszállította ennél fogva a perzsa kormányt, hogy újabb betörések megakadályozására erőlyes intézkedéseket tegyen.

— Kánikula. A kánikula időszaka nem annyira arról nevezetes, hogy ilyenkor nagyon meleg van, hanem arról, hogy az események világában szélesödnek uralkodik. A buzgó riportert biába keresi fel a hírforrásokat, mert úgy tér vissza a redakcióba, mint a méh a mezőről, hol nem fakadnak számára virágok. Rendszerint élezzel traktálják a hírek csüggedő gyűjtőjét, de ezek is a kánikula szagát viselik magukon. Bemege a rendőrséghez. A rendőrbiztos asztalán egy üres erszény és egy jókora bicska hever.

— Egy bicska!... sóhajta és arca felderül.

A rendőrbiztos hivatalos arcot vág, majd jelentőségteljesen mondja:

— Hatot szurtak meg vele!

— Hatot? Hiszen ez szenzáció és me-renylet.

Kérem az eset részleteit!

— A rendőrbiztos hivatalos arcát leteszi és mosolyogni kezd.

— Hat dinnyét szurt fel vele a gazember. Mind a hatot a piazcon lopta, de megcsiptük a jó madarat.

— Az orleáni herceg affair-je. Turinból távirják: A »Stampa« jelenti, hogy a turini gróf, Umberto öccsöse kihívta Henrik orleáni herceget. A gróf állítólag titokban elutazott, úgy, hogy még a rendőrség sem tudott elutazásáról. A gróftól Gi-nori mári és hadsegéde kíséri, de azt nem tudják, hogy Vichy-ben fog-e maradni, a hol az »asztai herceg is tartózkodik, vagy pedig egyenesen Párisba utazik-e. Henrik orleáni herceg és turini gróf segédei közt ma rövid tanácskozás volt. A tárgyalások folytatást holnapra halasztották.

— A legöregebb fa. Magyarország kétségteletlenül egyik legöregebb fája kerül a

napokban árverés alá. Ez a faóriás egy dí-fa, mely Mezenzef határában állott. Tulajdonosa Böhm József birtokos. Mint butorfát kínálják a hatalmas fát, melynek törzshossza 3-7 méter, beltartalma 8 köbméter. Ez a dí-fa az égydrük után itélve, több mint kétezer éves. Fája majdnem fekete. Ezt a fát láthat-ták, sőt diót ehették róla Magyarország valamennyi őslakói: a kelták és az előtük való ismeretlen népek: a dákok, a romaiak, a gótbok, gepidák, alanok és hunok, az avarok és szlávok, a magyarok és legutoljára az e-tájakra beköltözött mántak. Valóban ritka fa, mely sok nevezetes eseménynek lehetett tanuja.

— A nemzeti színház festő műtermében egy (jó családból való 14-15 éves) tanuló föl-vétetik. Jelentkezés: az igazgatói irodában.

MŰVÉSZET.

Nyári színház.

A nyári premierek nem válnak be se-hogy se. A »Diplomás kisasszonyok« is azok közül a darabok közül való, a mit a buda-pesti irodalmi szibvásár termel a nyári szín-körök feltételes izlésű közönsége számára. Mert a mellett, hogy ez a darab csapni való rossz, még durva és drasztikus is.

A női emancipáció ötletéből tákol össze a szerző valami mese szerű zagyvalé-kot, a mely egyáltalában nem érdekel, mivel már az első felvonásban mindent tudunk. Épen ezért a második felvonásnak már semmi köze az elsőhöz, valamint a harmadik felvonás sem sokat tördök a két elsővel. Ugyan így tesz a szerző. Helyzeteket teremt, indoklás nélkül, alakokat czél nélkül, ténye-keket logika nélkül. . . . Szent Habakuk! Mi-esoda galimathias! És hogyan hemzse a köz-helyektől ez a darab. Egyetlen alak, egyet-len ötlet, egyetlen helyzet nincs benne, a me-lyet kívülről ne tudna már a közönség.

Humora erőltetett, inventiója nincs s a mi új benne, az a doktor kisasszonyok ze-keje, fehér kalapja és sétatálcája, — meg az a sok szegletes mozgás, a melyet még az első rendű tagok is végeznek, — gondolom a szokatlan helyzet miatt.

De hát a dramaturg hol van? Hiszen az operenc iás tengeren is túl terjedt egy-szer a hire a kolozsvári dramaturgiai szigor-nak. Folyt a tinta a papíron és fogyott a nyomdafiak széles e hazában. Egyfelől az eltaposott drámaírók, másfelől a győzelmes dramaturg zajongó lármája verte fel a mű-vészeti és irodalmi nyugalmat.

Nos hol a dramaturg szigor, a rettenetesen éles-látó szem? Hol a hatalmas kri-tikás ezenruza! Vagy vége már a dícső-ségnek?

Hogy is mondja dr. Csillag Arabella egyetemi magántanár önagsága:

— Sic transit gloria mundi! (t. p.)

Színházi hírek. Jókai új szin-műve — Keresd a szíved — lesz a jövő két üdonsága. Jókainak ez a szinműve a 48/49-iki forradalmi események közepette játszik. Néhány változása a harcztéren a magyar és osztrák táborban történik. A darab rendkívül érdekes meséjét a nagy író saját regényéből a — Köszív ember fiaiból — vette. A szinmű érdekesen szerkesztett zenéjéhez maga Jókai szolgáltatta a 48-ban közszájon forgó hazafias dalok motívumait. A darab próbáit már elkezdtek. A főszere-pek: K. Szerény Gizella, Ráskai Emilia, Laczkó Aranka, E. Kovács, Klenovits, Pataki, Szentgyörgyi, Fűredi és Kassai játszik.

Diplomás kisasszonyok Kövesi enekes bohózata hétfőn negyedszer kerül színre.

Mátyás diák, Balogh régi jó énekes történelmi szinműve kedden, ő felsége szüle-tés napjának előestéjén díszelőadásul kerül színre, Turchányival, K. Szerény Gizellával, Szentgyörgyivel, Vendrével, Klenovitsal és Váradival a főszerepekben.

Mi történt az éjjel? Bisson mes-ternek két év óta nem adott pompás énekes bohózatát szerdán föllevenítik, részben új szereposztással.

Szent-István napján az általáno-san kedvelté vált népszínművet — A gyi-mesi vadvirágot — adják.

Heti műsor:

Hétfőn: Diplomás kisasszonyok.

Kedden: Mátyás diák.

Szerdán: Mi történt az éjjel?

Csütörtökön: Örökös és a párisi vak leány.

Pénteken: A gyimesi vadvirág.

Szombaton: Keresd a szíved. Előszőr.

Vasárnap: . . . Másodsor.

IRODALOM.

Szemere Miklós — kinek Fair Play czi-mű tanulmánya a télen széles-körben tűnt fel, — égető társadalmi kérdésekhez szól hozzá Fiatal Véreim című ép most megje-lent könyvében, mi valószínűn szintén oly rohamosan fog elkelní, mint a Fair Play. A Széchenyi lakoma sz idei szónoka, hazafia-san, szívéből, meggyőző erővel mindig érde-kesen és tanulságosan beszél tárgyairól, ma-

gyar szívből a magyar szívéhez. Ára 30 kraj-czár kapható az Athenaeumnál és minden könyvkereskedésben. A mű Felméry Lajos emlékének van ajánlva.

Udvarhely vármegye kalauza. Az E. K. E. kiadásában most jelent meg Udvarhely vármegye turista kalauza Molnár Károly és Vajda Emil dr. tanárok szerkesztésében. A 3 ivre terjedő kis kalauz, röviden ismerleti azo-ka a szabb helyeket, melyek a turistákat in-kább érdeklik. A könyv piros vászon boríték-ba van fűzve és 13 kép díszíti. Kapható 30 krért az E. K. E. főtitkári hivatalában.

GAZDASÁG.

Értesítés.

Az »Erdélyi-régi XII. tenyészállatkiállít-ás és tenyészállatvásár« bejelentési hatá-rideje — tekintettel a folyton érkező új be-jelentésekre, — augusztus hó 22-ikéig meghosszabbították. Kérjük azonban a kiállítani szándékozó gazdaközönséget, hogy ezen terminust annál is inkább igyekezzenek betartani, mert a később érkező bejelentések, — hely szűke miatt, — már aligha figye-lembe vehetők lesznek.

A rendező bizottság.

LEGUJABB.

(Az »Ellenzék« táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Kossuth Lajos napja.

Budapest, aug. 14.

Kossuth Lajos nevenapját a régi szo-káshoz híven ez ében is megünnepik a fő-városi függetlenségi körök, a mennyiben délután megkoszorúzzák a nagy halott sir-halmát, este pedig társas vacsorát rendeznek.

Komjáthy beszámolója.

Budapest, aug. 14.

Komjáthy Béla orsz. képviselő tegnap-előtt Nagy-Kapusra, választó körletébe uta-zott, a hol nagy óvázéiával fogadták. Kom-játhy Béla a napokban mondja el beszámoló-ját, a melyben behatóan fog foglalkozni a legutóbbi parlamenti eseményekkel.

Egy 48-as honvéd halála.

Besztercebánya, aug. 14.

Egy másik jelentékeny alakja a 48-as honvédeknek szállt sirba a napokban Besz-tercebányán, kit még életében a protestán-sok Rökk Szilárdja névvel tiszteltek meg, a mennyiben békés-csabai összes birtokát a sel-meczi lyceumnak hagyta. Bresnyik János, mint tanár fogott fegyvert s részt vett Komárom védelmében, hol mint ordináncz tiszt, a vár feladásakor magához vette Klapka parancs-könyvét, s ezt az aradi ereklyemuzeumnak ajándékozta. Bresnyiket a tanárságtól eltöl-tették, 1858-ban került Selmeceze s műkö-dése alatt szétrugasztotta a Szlavia pan-szláv kört. Maga a város állit emléket ham-vai fölé, ki százézer forintot meghaladó va-gyonát ajándékozta a lyceumnak.

Vasuti munkások bajai.

Bpest, aug. 14.

A magyar államvasutak gépgyáraiban alkalmazott munkások már régebben mozgal-mat indítottak helyzetük javítása érdekében. Tenap este ismét gyűlést tartottak a nyu-gati pályaudvarban és a kőbányai uton levő államvasuti gépgyárban alkalmazott munká-sok elhatározták, hogy egy tiz tagu bizot-ságot küldenek fel Dániel Ernő hr. kereske-delmi miniszterhez és kéri fogják, hogy mentse fel őket, az ujonnan behozott jöve-delmi adó fizetés alól, a melyet, a megél-hetésre is alig elégséges bértől, nem kepe-sek fizetni. A küldöttség jövő szordán fog tisztelegni a miniszternél. Megjegyezzük, hogy a vasuti munkások mozgalma nem szocialista mozgalom.

Az elolvadt milliók.

Budapest, aug. 14.

Mint minden amerikai örökséggel, ugy a Galló József örmesterével is megtörtént, hogy lefogyott, leolvadt. A san franciskói állam ügyész jelentése szerint az öröklött vagyon nem 7 millió, hanem csak 550 dollár! Ez a hír lesújtotta ugya azért derék örmestert, ő azonban büszke az amerikai nagybácsira.*

A békekongresszus Ham-burghban.

Hamburg, aug. 14.

A VIII. békekongresszus ünnepélyes megnyitása alkalmával számos üdvözlét kö-zött a Magyar Békeegyesületnek Jókai Mór és Josipovich aláírásával ellátott magyar nyelvű üdvözlő táviratát is felolvasták. A kongresszuson több magyar is jelen van, töb-

bek közt Türr tábornok, a ki egyuttal a kongresszus egyik tiszteletbeli elnöke, Ke-mény Ferencz igazgató, a ki egyik bizottság tagja, Zipernowszky tanár és neje és még mások.

Turini gróf és az orleáni herceg afférje.

Budapest, aug. 14.

Lapunk mai hirrovatában említés van téve arról, hogy a turini gróf provokáltatta az orleáni herceget.

Párisból ma d. u. érkezett távi-ratunk megerősíti a hirt, a turini gróf tényleg kihívatta a herceget s a pár-baj még ma meg fog történni Páris közelében.

A turini gróf levelet intézett a herceghez, melyben értesíti, hogy saj-nálattal olvasta az olasz foglyokról irt valótlan cikkeit és a mennyiben azo-kat vissza nem vonja Avogardo és Palla-vicino segédjeire bizva az ügy elinté-zését. Az olasz király valószínűleg tu-dott a kihívásról.

Az olasz lapok nem helyeslik a turini gróf eljárását s mondják, hogy a hadügyminiszter engedélyt ki kellett volna kérnie.

Félt, hogy ez ügy miatt a Fran-czia és Olaszország közti viszony elfog hidegülni.

Szerencsétlenség a gyakorló téren.

Pozsony aug. 14.

A besztercebányai hadgyakorlaton a lövésektől több katona megsérült. A vizsgálat kiderítette, hogy csak homok szemek okozták a könnyebb sérülé-seket.

Canovas temetése.

Budapest, aug. 14.

Madridi táviratunk jelenti, hogy Canovast ma nagy részvét mellett temették el.

A katonaság mindenütt sorfalat képezett. Az összes házak gyászt öl-töttek. A menet élén a királynő kép-viselői és a képviselőház tagjai ha-ladtak pártkülömbőség nélkül.

A temetés kezdetét ágyulovések jelezték. A koporsóra ezernél több ko-szorút helyeztek.

Canovas gyilkosa.

Budapest, aug. 14.

Madridi távirat szerint a gyilkost szer-dán fogják kivégezni.

Nyiltér.

INTELLIGENS HÖLGYEK FIGYELMÉBE!

SZABÁSZATI-ÉS VARRÓ TANINTÉZETEM

— (szeptember 1-én megnyitom.) —

Beíratkozni lehet lakáson aug. 20-tól.

Belmonostor-utca 12. sz. a., I. emelet.

B.-né Amirási Mari.

Osztálysorsjegyek

eredeti árban kaphatók a m. k. dohány nagyüzésében.

Kolozsvárt, Főter 2. sz. a.

(3—*)

Czigarettázóknak!

CLUB a legtisztább, a legvagyonyabb és még a legerősebb szívarka-papír.

Teljesen glicerín-mentes. Kapható mindenütt 2, 3 (patent) és 10 kros csomagokban.

Nagybani előírásítás:

Szántó Bertalan és Gusztáv d o h á n y nagy- és különlegességi árudájukban KOLozsvÁRT.

N. B. Ugyanazon papírból készülnek a kedvelt Clubhölgyek.

Véd- és ismertető: Czigarettázó szemüve-ges ur. (32—40)

Sz. 198—1897.

641. (1—1)

bvgih.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi tekintetes kir. törvényszék 1896. évi 5688 polg. számú végzése következtében dr. Kovács Mór székelyudvarhelyi ügyvéd által képviselt székelyudvarhelyi Florián Bogdán javára oklándi Balázs János s társai ellen 583 forint 90 kr. s jár. erejéig 1896. év november hó 25. foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 876 ftrra becsült I. Szolga Miklósnál 515 forintra, II. Szolga Jánosnál 223 ftrra, III. Csiky Bálintnál 188 ftrra becsült 1—16. f. sz. alatti többféle termények, gazdasági eszközök, bivalók, tehén és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. bíróság 7207—1897. számú végzése folytán 588 forint 90 kr. tőke-követelés, ennek 1896. évi május hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/2 százalékos váltódíj és eddig összesen 74 ftr 50 krban bíróság már megállapított költségei erejéig a községi házban Oklándon 1897. évi augusztus hó 16. napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsőron alul is elfognak adatni.

Kelt Oklándon, 1897. évi július hó 17. napján.

Lőrinczy Károly,
kir. bírósági végrehajtó

Uri család,

644. (1—3)

melynél francia bonne és zongora-tanítónő van a háznál,
teljes ellátásra elfogad
két — felsőbb iskolás — uri leánykát.

(Czím megtudható az „Ellenzék”-kiadóhivatalában.)

MEZŐGAZDASÁGI BANK

takarékpénztár részvénytársaság

Kolozsavart, Jókai-utca 3. szám, emelet.

Betétek után naptól-napig

5% kamatot

fizet a tőke kamatadót is az intézet sajátjából fizeti, úgy hogy a betető tiszta kamatot élvez.

BETÉTEK

rendszerint felmondás nélkül fizettethetnek vissza.

Minden a bank és takarékpénztári ügyletekre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál

613. (3—3)

az Igazgatóság.

Meglepő találmány!
„ANTIKORIS”
önműködő poloska-fogó.

Alkalmazva már az első éjjel nyugodtan alhatunk bármilyen poloskás lakásban. Lehetetlené teszi, hogy a poloska a fekvő helyekre jusson és biztos sikerrel tisztítja a lakást a poloskától.

Az „ANTIKORIS” praktikus és sikeres volta hivatalosan el van ismerve. 612. (2—10)

Egyetlen próba meggyőz mindenkit ezen készülék csodálatos hatásától és nélkülözhetetenségéről.

Csak egyszer szerezendő be, ugyaszoval örökre.
Ára a 4 darabból álló készletnek használati utasítással együtt 1 ftr 40 kr.

Központi főraktár: Budapest, VI., Teréz-körút 38. sz.
(Videki megrendelések utánvétel mellett pontosan eszközöltetnek.)
Videki viszontelárúsítók fix vásárlás mellett kerestetnek.

A legértékesebb és legkedveltebb

Kolozsavart, Főter 9. sz. a.,

(a báró Jósika-palotában)

NAGY JÓZSEF

ezég alatt (1852. év óta) fennálló

ÉKSZER-ÜZLETBEN,

a mely különös gondot fordít arra, hogy árul a legjobb minőség és a legszolidabb árak mellett a legkényesebb igényeket is kielégítő kiváló ízléssel a az időnkénti újdonságokra való figyelemmel legyenek megválasztva, mindennemű

drágakő-, gyöngy-, email-, arany- és ezüst áruk a legutánysabb áron és legdusabb választékban kaphatók.

Kiválóan nagy raktár: gyűrűk, függők, karóké, hajtűk, broszok, mellék és amulettok, colliék, szuszuk, női- és férfi órák, lorgnet, óra- és nyak-láncok; továbbá ezüst asztalkészletek, asztaldiszkek, erőszközök, kelyhek és serlegekben, tálcák, kannák, poharak, gyertya-tartók, zsirandók, ezüst fogantyús séta-pálcák, dohány és szivartárcákban stb. stb.

Elvállal az üzlet és kiváló gondnal teljesít mindennemű — e szakmába vágó — javításokat.

Teljes értékben megvesz vagy új áruval becsere régiégeket, valamint ócska arany- és ezüst tárgyakat és törmeléseket.

Videki megrendeléseket — nagyszámu videki vevőire való tekintettel — a legpontosabban teljesít. 376. [14—20]

Legjutányosabb és legdusabb

BÉRBE KIADÓ
különböző kényelmes szállások és
bolthelyiségek, 615. (3—3)
a vashid szegletén ujonnan épült két emeletes
házban.
Értekezhetni lehet: B. Bak Lajosnál.

DEBRECENBŐL
KONDOR

tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy megérkezett nagy-mennyiségű kősi rakomány **dinnyém**, mely mind üde egészes, csak e'even indáról van szedve; — és az idén sokkal tökéletesebb jósággal bír, mint a múlt évbeniek; — de mivel ilyen egészes áru bárhol is ritkaság, kérem megkülönböztetni, hogy Debreczenből idáig is sok ragyás, elszáradt indáról való élvezhetetlen dinnyét hoztak és ne tessenek összetévesztetni, — hogy ilyen élvezetre nem való dinnyével a debreczeni jó dinnye hírnevét tönkretenni nem engedem és kérem az igen tisztelt vevő-közönséget szükségletét nálam fedezni, hogy alkalman legyen állításomat tényleg igazolni.

Legmelyebb tisztelettel

KONDOR KÁLMÁN

632. (1—1)

Belhid utca „Angol-királyné” épületben.

SOLYMOSY ÉS KÖSCH
VOLT RAKKA-FÉLE

GÉPGYÁR ÉS VASÖNTÖDE

Kolozsavart, Főter 198. sz.

Megrendelésre készülnek:

Öntvények 5 grammtól 5.000,000 grammig.

Öntött vas oszlopok, lépcsők, rácszatok

legdusabb mintákban.

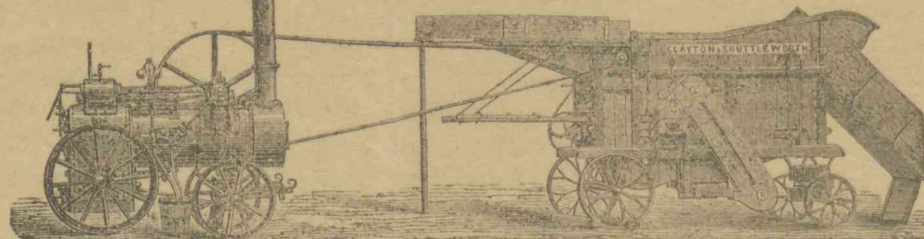
Vas fedélszerkezetek és hidak.

Az összes
gazdasági
gépek
gyári
raktára.

Gőzgépek és kazánok.

Tervrajzok és költségvetések.

530. (7—x)

Kályhagyár: Rákóczy-ut 23A, Mintaraktár Főter. 33., és Belmagyar-u. 9. sz.

FRANK KISS JÁNOS FIAI

Kolozsavart, Főter 33. szám.

Kályha-gyár: Rákóczy-ut 23A. Kályhamintaraktár: Főter 33. sz. és
Belmagyar-utca 9. szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség figyelmét
saját gyártmányu

Cserépkályháinkra

felhívni, és b. tudomására hozni hogy a

KÖZPONTI KÁLYHARAKTÁR

átvétele által készletünket tetemesen kibővítettük.

Raktáron tartunk:

Mázatlan Dániel kályhákat 12—20 frtig.

Mázas „ „ 20—30 frtig.

Strassburgi kályhákat 25—40 frtig.

Párkányos kályhákat 40—90 frtig.

Asztali kandallók, kandallós kályhák, tüzhelyeket legnagyobb választékban.

Teljes tisztelettel

Frank Kiss János Fiai.

334 (2—3)

Költség számlák kívánságra ingyen és bérmentve.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsavart, Belközép-utca 33. szám.